

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/255/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314201451
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314201451.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa F. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXXX/B, W., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti odporcovi C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. R. XXXX, W., právne zastúpený JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom W. L. XXXX, W., o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 5C/32/2014-60 zo dňa 24. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100 Eur mesačne za obdobie od 17.02.2014 do 31.08.2014, sumou 110 Eur mesačne za obdobie od 01.09.2014 do 30.11.2014, ktoré výživné je povinný platiť k rukám navrhovateľa vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc dňom 17.02.2014. Zameškané výživné za obdobie od 17.02.2014 do 30.11.2014 vo výške 200 Eur povolil odporcovi splácať v splátkach po 10 Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu v Čadci zo dňa 14. marca 2007. V čase posledného rozhodovania bol navrhovateľ žiakom 2. ročníka 8-ročného gymnázia, ktorý zodpovedá vyššiemu stupňu základnej školy. V tomto období súd prihliadal na zhoršený zdravotný stav navrhovateľa, ktorý bol alergik a užíval lieky. V čase podania návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného tento už navštevoval štvrtý ročník gymnázia a bol v maturitnom ročníku, od 15-teho septembra 2014 začal študovať na Vysokej škole Chemicko-technologickkej v Prahe. Na základe týchto zistení jednoznačne ustálil, že už v čase podania návrhu došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, prestupom na vysokú školu došlo u neho k zvýšeniu nákladov, ktoré mu dovtedy uhrádzala matka, ako aj stará matka.

Na strane odporcu mal okresný súd preukázané, že jeho príjem bol vyšší ako príjem, ktorý dosahoval v čase posledného rozhodovania o výživnom, ale len do konca roka 2013. Od 01.01.2014 sa jeho príjem znížil na sumu 14.000,- Kč, je tak na rovnakej úrovni ako v čase posledného rozhodovania o výživnom. Došlo však u neho k zhoršeniu zdravotného stavu, s čím súvisia jeho zvýšené náklady. Okresný súd výšku vyživovacej povinnosti odporcu za obdobie, kedy bol navrhovateľ študentom strednej školy určil sumou 100 Eur mesačne a za obdobie od 01.01.2014 do 30.11.2014, keď bol študentom vysokej školy sumou 110 Eur mesačne.

Námietku navrhovateľa o nedôvodne nadštandardnej liečbe zraku odporcu v súkromnej klinike nepovažoval za opodstatnenú. Rovnako nepovažoval za dôvodnú ani námietku odporcu, že navrhovateľ navštevuje vysokú školu v Prahe, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Poukázal na výborné výsledky navrhovateľa, ktorý sa snažil nájsť si čo najkvalitnejšiu školu, pričom na túto ho zobrali bez prijímacích pohovorov.

Nakoľko okresný súd určoval výživné spätne, vyčíslil zameškané výživné odporcu za obdobie od 17.02.2014 do 30.08.2014 sumou 700 Eur, z ktorej uhradil 581 Eur, preto zameškané výživné za toto obdobie predstavovalo sumu 119 Eur. Za obdobie od 01.09.2014 do 30.11.2014 vzniklo odporcovi zameškané výživné vo výške 330 Eur, od ktorého odpočítal zaplatené výživné vo výške 249 Eur, teda výška zameškaného výživného za toto obdobie predstavovala sumu 81 Eur. Celkové zameškané výživné vo výške 200 Eur povolil odporcovi splácať po 10 Eur mesačne spolu s bežným výživným.

Okresný súd rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Výrok v tejto časti rozhodnutia neodôvodnil.

Navrhovateľ proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že odporcovi bude uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 350 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k jeho rukám. Poukázal na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2007 došlo k výraznej zmene jeho odôvodnených potrieb, čo považoval aj okresný súd za jednoznačne preukázané. Od 15.09.2014 je študentom Vysokej školy chemicko-technologickkej v Prahe, na ktorú ho zobrali bez prijímacích pohovorov, na základe výborného prospechu, ktorý si udržiaval počas celého štúdia na strednej škole. Za vysokoškolský internát uhrádza 111 Eur mesačne, obedy ho vyjdú denne na 45,- Kč až 66,- Kč. Raňajky, večere a stravu cez víkendy si zabezpečuje a kupuje zvlášť. Za MHD v Prahe platí mesačne 9 Eur. Zo školy cestuje domov 2x mesačne, pričom jedna cesta tam a späť ho stojí okolo 20 Eur. V prvom semestri štúdia bolo nevyhnutné, aby si zabezpečil skripta, pričom cena jedného skripta sa pohybuje od 200,- do 300,- Kč. Taktiež si potreboval zakúpiť notebook približne za 600 Eur, ktorý potrebuje ku svojmu štúdiu. Rovnako si musel zaobstarať vedeckú kalkulačku, plášť a ďalšie študijné pomôcky. Poukázal aj na svoje zdravotné problémy, alergiu a astmu, mesačné výdavky na lieky predstavujú okolo 20 Eur. V súvislosti s výdavkami odporcu spojenými s bývaním uviedol, že odporca sám tvrdil počas pojednávania, že býva u rodičov. Z toho titulu sumy výdavkov súvisiacich s jeho bývaním označil za prehnané. Poukázal na operáciu šedého zákalu odporcu, ktorá bola plne hradená zdravotnou poisťovňou, avšak na ďalšie operácie očí si odporca zobral úver vo výške 30.000,- Kč vzhľadom na fakt, že liečba prebiehala na súkromnej očnej klinike, čo označil za nadštandardné. Ďalej navrhovateľ uviedol, že odporca sa o neho nestaral už od útleho detstva a na jeho výživu prispieval nepravidelne, pričom nad rámec súdom určeného výživného mu nikdy žiadnu sumu neprispel napriek tomu, že vyživovaciú povinnosť má iba voči jeho osobe.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že od posledného určenia výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na jeho strane. Bol po náročnej operácii očí a od 31.01.2014 je práceneschopný a poberá nemocenské vo výške 400 Eur mesačne. Inak je zamestnaný v spoločnosti AZ-STAV Brno, s.r.o., ako tesár s priemerným mesačným príjmom 18.000,- Kč. Vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav mu zamestnávateľ umožnil pracovať iba ako pomocníkovi s príjmom 50 Kč/hodina. Už po dobu približne 15-tich rokov má zdravotné problémy spojené so žalúdkom a musí dodržiavať prísnu životosprávu s diétnym stravovaním. Mesačne uhrádza výdavky za ubytovanie 125 Eur, cestovné 80 Eur, stravu v práci 200 Eur a stravu v domácnosti 80 Eur, spláca úver v ČSOB, a.s. vo výške 98 Eur mesačne, ktorý si zobral za účelom financovania operácie očí. Výška výživného, ktorú si voči nemu uplatňuje navrhovateľ by bola pre neho likvidačná.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, ods. 3 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Predmetom konania v prejednávanej veci bolo rozhodovanie o vyživovacej povinnosti odporcu, ktorá mu ako povinnému rodičovi voči navrhovateľovi vyplýva z ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z.. Určovanie (rozhodovanie o zvýšení) výživného sa týkalo vzťahu plnoletého dieťaťa (navrhovateľa) a povinného rodiča (odporcu), nešlo teda o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti (§ 81 ods. 1 O.s.p.), v prípade ktorého by súd nebol viazaný žalobným návrhom (podľa § 153 ods. 2 O.s.p.). Okresný súd bol tak povinný rozhodnúť o celom nároku, ktorého sa navrhovateľ domáhal. Z obsahu podaného žalobného návrhu vyplýva, že navrhovateľ žiadal zvýšenie výživného s účinnosťou od podania žalobného návrhu, t.j. od 17.02.2014 zo sumy 83 Eur na sumu 350 Eur mesačne splatnú vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám. Okresný súd o celom predmete konania napadnutým

rozsudkom nerozhodol. Nárok navrhovateľa na zvýšenie výživného považoval za dôvodný iba čiastočne a vyhovel mu len v rozsahu 100 Eur, resp. 110 Eur. Bolo povinnosťou okresného súdu rozhodnúť o zamietnutí zvyšnej časti uplatneného nároku navrhovateľom, čo však okresný súd neurobil.

Uvedené pochybenie okresného súdu by bolo možné odstrániť vydaním dopĺňacieho rozhodnutia v zmysle ust. § 166 Ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd však zistil ďalšie vady konania pred okresným súdom, pre ktoré napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na pojednávaní konanom dňa 24.11.2014 okresný súd vyhlásil rozsudok. Znenie výroku rozsudku vyhláseného na tomto pojednávaní nekorešponduje s výrokom, ktorý je uvedený v písomnom vyhotovení rozsudku. Okresný súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 110 Eur mesačne „za obdobie od 01.09.2014 naďalej“ a v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia uviedol, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 110 Eur mesačne „za obdobie od 01.09.2014 do 30.11.2014“. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza dôvody, pre ktoré rozhodol o výživnom za obdobie od 01.01.2014 do 30.11.2014 .

Tieto nezrovnalosti medzi vyhláseným rozsudkom a jeho písomným vyhotovením vrátane odôvodnenia spôsobujú zmätočnosť napadnutého súdneho rozhodnutia. Navyiac v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úplne absentuje odôvodnenie výroku o trovách konania. V tejto časti potom rozsudok okresného súdu neobsahuje zákonné náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Z obsahu odôvodnenia nie je zrejmé, podľa ktorého zákonného ustanovenia okresný súd o trovách konania rozhodoval a na základe akých skutočností dospel k rozhodnutiu, ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov.

Ďalej mal odvolací súd z obsahu spisu zistené, že okresný súd nedostatočne vykonal dokazovanie listinami, ktoré sa nachádzajú v spise. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.11.2014 vyplýva, že bol prečítaný obsah spisu od č. l. 1 po č. l. 20 a od č. l. 22 po č. l. 44 a obsah pripojeného spisu 7P/79/2006. Rozhodovacia prax vyšších súdov ustálila, že takéto zaznamenanie spôsobu vykonania dokazovania listinami v zápisnici nie je postačujúce. Z obsahu zápisnice má byť zrejmé, ktoré konkrétne listinné dôkazy boli na pojednávaní oboznámené, resp. prečítané, ako sa k týmto listinným dôkazom vyjadrili účastníci, prípadne či právo vyjadriť sa k nim nevyužili. Rovnako, čo sa týka obsahu pripojeného spisu, musí byť zrejmé, ktoré konkrétne časti pripojeného spisu boli predmetom oboznamovania. Tieto údaje v zápisnici o pojednávaní úplne absentujú. Nie je možné preskúmať postup okresného súdu pri vykonaní dokazovania listinou a ani zistiť, ktoré dôkazy boli skutočne vykonané.

S touto nedôslednosťou postupu okresného súdu ďalej súvisí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia jeho rozhodnutia vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania. Nemožno zistiť, ktoré konkrétne dôkazy okresný súd vykonal, aké skutočnosti z týchto dôkazov zistil a ako tieto vyhodnotil. V tejto súvislosti nie je zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k záveru o nepriaznivom zdravotnom stave odporcu, ktorý mu bráni vo výkone práce, na základe čoho dospel k záveru, že celý úver, ktorý si odporca zobral bol použitý na úhradu operácie očí.

Aj keď okresný súd správne ustálil rozhodné skutočnosti, ktoré treba v prípade rozhodovania o zvýšení výživného brať do úvahy svojim ďalším konaním náležite tieto rozhodné skutočnosti nezisťoval a nevyhodnotil. Aj keď v tomto prípade ide o klasické sporové konanie, v ktorom majú účastníci konania povinnosť tvrdenia a povinnosť označenia a predloženia dôkazov na preukázanie svojich tvrdení a súd nevykonáva dôkazy z vlastnej iniciatívy (s výnimkou podmienok vyplývajúcich v ust. § 120 ods. 2 O.s.p.) okresný súd riadne nevyhodnotil dôkazy predkladané účastníkmi konania najmä, pokiaľ ide o dôkazy týkajúce sa finančnej situácie odporcu.

Na záver krajský súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že v prípade zmeny predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti je vhodné konštatovať vo výroku rozsudku, ktoré predchádzajúce rozhodnutie bolo menené.

Na základe vyššie uvedených skutočností, krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní bude pri vykonávaní dôkazov listinou dôsledne postupovať v zmysle ust. § 129 ods. 1 O.s.p.. Vykonanie týchto dôkazov zachytí v zápisnici o pojednávaní tak, aby bolo zrejmé, ktoré konkrétne listiny boli súdom oboznámené, to platí aj pre listiny nachádzajúce sa v prípadných pripojených spisoch. Následne rozhodne o celom nároku navrhovateľa

s tým, že svoje rozhodnutie (vrátane rozhodnutia o trovách konania) riadne odôvodní tak, aby jeho odôvodnenie spĺňalo zákonné náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.